

ALEGE VIAȚA

DECIZIA TA HOTĂRĂȘTE DESTINUL TĂU

DOAR DOUĂ CĂI

Toți suntem călători prin viață. Cuvântul lui Dumnezeu ne arată clar că există doar două căi pe care călătorim spre destinația noastră. Hristos Însuși declară acest fapt în Matei 7:13-14: *“Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”* Există doar două drumuri, drumul spre viață și drumul spre distrugere. Fiecare dintre noi se află pe unul sau pe celălalt.

Domnul Isus nu a ascuns de noi calea spre cer, calea vieții sau calea mântuirii. În Ioan 10:9 Isus spunea: *“Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși, și va găsi pășune.”* Și iarăși în Ioan 14:6 El a zis: *“Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin*

Mine.” Hristos este calea vieții. Toți cei care-L primesc ca Domn și Mântuitor sunt pe calea spre cer.

Dar în realitate, nu toți oamenii doresc să intre pe ușă sau să meargă pe calea crucii lui Hristos. Mulți caută propriul lor drum spre mântuire.

Isaia 53:6 spune: *“Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.”* Solomon adaugă în Proverbe 14:12: *“Multe căi pot părea bune, dar la urmă se văd că duc la moarte.”*

Hristos este poarta și calea care duce la cer și la viață veșnică. Respingerea lui Hristos este calea care duce la moarte și iad. Pe care din cele două te afli?

DOAR DOUĂ DESTINE

Există doar două destine pentru fiecare. Veșnicia ne așteaptă pe toți. Ea nu poate fi evitată. Toți trebuie să ne petrecem veșnicia undeva. Cerul și iadul sunt puse clar în fața noastră de către Scripturi, ca destinul celui mântuit și respectiv a celui nemântuit.

Domnul Isus a spus ucenicilor Lui : *“ În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri... Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”* (Ioan 14:2-3)

El continuă să spună: *“Eu sunt Ușa; Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit. Eu am venit ca oile Mele să aibă viață, și o viață din belșug.”*

Pe toți cei care-L resping pe Hristos, și nu intră pe poarta cea strâmtă, Isus îi avertizează: *“Cum veți scăpa, să nu fiți condamnați la iad?”* El de asemenea a spus: *“Îngerii vor veni*

și vor despărți pe cei răi de cei buni, și-i vor arunca în cuptorul de foc, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

De asemenea, va veni timpul când Hristos Se va întoarce spre ai Săi și le va zice: *“Bine rob bun și credincios! ... Intră în bucuria Stăpânului tău.”*

Celorlalți le va zice: *“Depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii în focul cel veșnic pregătit diavolului și îngerilor lui.”*

Iadul este un loc de groază. Cuvintele nu pot descrie remușcarea și mizeriile iadului. Tot așa, cuvintele nu pot descrie frumusețea cerului.

Alege astăzi destinul cel bun. Pune-ți credința chiar acum în Fiul etern al lui Dumnezeu, răstignit și înviat. Ia-L ca Domn și Mântuitor! Distanța dintre noi și eternitate este foarte mică. Viitorul nostru este foarte nesigur. Aceasta poate fi ultima ta ocazie de a alege corect destinul tău.

MÂNTUIRE SAU RELIGIE ?

Religia este ceea ce omul face pentru Dumnezeu; **Mântuirea** este ceea ce Dumnezeu face pentru om.

“Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.” (Isaia 53:6)

Religia zice: Ceva aduc în mâinile mele; **Mântuirea** zice: Nimic nu aduc în mâinile mele.

“Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2:8-9)

Religia se bazează pe ce facem noi; **Mântuirea** se bazează pe ceea ce a fost făcut. *“Isus a spus: acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.”* (Matei 26:28)

Religia se bazează pe comportarea noastră; **Mântuirea** se bazează pe credința noastră.

“Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.” (Fapte 16:31)

Religia se bazează pe suficiența caracterului; **Mântuirea** se bazează pe sacrificiul de la cruce.

“Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1:18).

Religia se străduie pentru o mai bună realizare; **Mântuirea** este garantată printr-o ispășire perfectă.

“Căci știți că nu cu lucruri peritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viață, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.” (1 Petru 1:18-19)

Religia încearcă să ne aducă de la întuneric la lumină; **Mântuirea** ne scoate din moarte la viață.

“Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață” (Ioan 5:24).

Religia constă în ținerea de ritualuri, forme, ceremonii, învățături, legi și porunci; **Mântuirea** împărtășește viața nouă prin acceptarea unei Persoane.

“Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu” (Ioan 1:12-13).

Religia ne furnizează o haină a neprihănirii noastre proprii; dar Dumnezeu spune că neprihănirea noastră, faptele noastre bune sunt ca o haină mănjită.

“Toți am ajuns ca niște necurați, și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mănjită” (Isaia 64:6).

FĂ ALEGEREA BUNĂ ACUM!

Schimbări Ulterioare Nu Există

Dragă prietene, te apropii de ziua când vei vrea să mai ai ocazia de acum și nu vei mai avea posibilitatea să-ți schimbi soarta. Așa cum te va găsi clipa morții, mântuit sau nemântuit, așa vei rămâne pe veci.

Mulți oameni cred greșit că moartea este o anihilare (sfârșitul existenței), când în realitate este separarea sufletului (persoana reală) de trup. În momentul când aceasta se petrece, unul din agenți, fie al lui Dumnezeu, fie al lui Satan, este prezent să te ia în stăpânire, potrivit cu dreptul de proprietate. Va fi mare bucurie pentru aceia ale căror nume au fost scrise în cartea vieții, și va fi durerea cea mai mare pentru cei ce au neglijat sau au respins mântuirea oferită prin Domnul Isus Hristos.

Scripturile au fost date de Dumnezeu pentru a ne învăța, și ele ne arată că moartea este sfârșitul perioadei noastre de probă. După separarea sufletului de trup, în mod cu totul sigur nu vor mai putea fi făcute ajustări. “...Ori încotro ar cădea copacul, în locul unde cade, acolo rămâne” (Eclesiastul 11:3)

Dacă aștepti un moment mai convenabil, fii sigur că niciodată nu va veni, pentru că Dumnezeu nu face greșeli în ce privește timpul când te cheamă. “Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.” (2 Corinteni 6:2) “Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile” (Evrei 3:15)

Unii oameni spun că vor lua în seamă aceste lucruri atunci când se vor întâlni cu ele și nu doresc să se îngrijoreze acum cu privire la ele. La acești oameni le spun: ai citit deja aceste rânduri și deci ai cunoștință de ele. Dacă amâni și moartea

vine la tine, vei muri în păcatele tale și vei da socoteală lui Dumnezeu de lumina care este în tine. “Un om care se împotrivesc tuturor muștrărilor, va fi zdrobit deodată și fără leac” (Proverbe 29:1).

Dacă ai suficient curaj să stai în fața acestui fapt, vei face alegerea acum! Ca să te ajut, redau mai jos cinci trepte necesare pentru obținerea mântuirii:

PRIMA: Trebuie să fii convins în mintea ta că ești un păcătos și nu poți face nimic spre a merita mântuirea ta.

A DOUA: Pocăiește-te, aceasta înseamnă să te întorci de la păcatele tale și să nu le mai faci.

A TREIA: Mărturisește lui Dumnezeu că ești un păcătos și că ai nevoie de mântuire, cere-I Lui să te primească și să-ți scrie numele în cartea vieții de dragul Domnului Hristos.

A PATRA: Crede că Domnul Isus Hristos a murit în locul tău, ca tu să ai viața veșnică. Apoi, cu credință, mulțumește lui Dumnezeu că te mântuiește. Tu ai îndeplinit condițiile Lui și ești sub protecția sângelui așa cum au fost copiii lui Israel când îngerul morții a trecut prin țara Egiptului (Exodul 12).

A CINCEA: Spune și la alți. Nu ascunde ce crezi. Acum ești un copil al lui Dumnezeu, prin harul Lui. Vei suferi persecuție, dar Dumnezeu îți va da bucuria să câștigi și pe alții pentru El, dacă ești credincios în mărturia ta.

Isus a spus: “De aceea, pe orșicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 10:32)

“Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10:10).

CE ÎNSEAMNĂ SĂ TE POCĂIEȘTI

Ce înseamnă să te pocăiești față de Dumnezeu? În înțeles mai larg, aceasta înseamnă să-ți înnoiești mintea (să schimbi direcția minții). Ia de exemplu un om care a crezut că tot ce a făcut este bine. Mai târziu, el a descoperit că a greșit și s-a pocăit - și-a schimbat felul de a gândi și întreaga atitudine față de cursul luat anterior.

Există oameni care sunt total nereligioși, fac ce vor, se tolerează doar pe ei. Ei merg pe drumul lor, complet fără grija lui Dumnezeu sau Legea Lui. Ei zic: "Nu mă interesează, voi avea propriul meu drum". Astfel de oameni au nevoie de schimbarea minții. Ei au nevoie să învețe că merg pe o cale greșită.

Când cineva vine la pocăință, ajunge să vadă prin lumina Cuvântului lui Dumnezeu că drumul pe care merge e greșit, că merge în direcție greșită, și ca să ajungă la destinația potrivită, el trebuie să se întoarcă înapoi. E mare lucru să recunoaștem că greșim, dar unul și mai mare să dorim să recunoaștem că suntem greșiți. Pocăința este să vedem că am greșit și să recunoaștem noi înșine aceasta. Apoi, în sens biblic aceasta înseamnă, de asemenea, să-ți pară rău. Nu numai la nivelul intelectului știu că greșesc, ci și emoțiile mele sunt atinse și toate mă fac să simt că am greșit și-mi pare rău. Regret aceasta. Pocăința înseamnă o părere de rău reală că am păcătuit. Sincer îmi pare rău că am făcut rău. Ceea ce vreau este să fiu curățit de păcat – nu numai să scap de consecințele lui, ci să ajung să-l detest.

Părerea de rău face mai mult decât să miște emoțiile. Ea se duce mai adânc, la voință. Nu-ți pare rău că păcătuiești, până când nu dorești să nu mai faci. Dorești tu să renunți la lucrul despre care știi că e rău? Aceasta este adevărata pocăință.

Adevărata pocăință îl face pe om să spună: "Știu că sunt un păcătos. Îmi pare rău de aceasta, și cu ajutorul lui Dumnezeu, voi căuta să fac voia Lui de acum înainte."

Adevărata pocăință este pocăința față de Dumnezeu, față de un Dumnezeu personal și transcendent. Nu am călcat numai una din poruncile Lui. Nu am încălcat numai o lege abstractă, ci am păcătuit împotriva Dătătorului Legii Însuși, și mă pocăiesc înaintea Lui. Văd că atitudinea mea față de Dumnezeu a fost una rea. Îmi pare rău și sunt determinat de acum înainte să ascult pe Dumnezeu. Aceasta este pocăința sinceră.

După pocăință, noi trebuie să ne punem credința în Domnul Isus Hristos ca Mântuitorul nostru. Trebuie să vedem că Dumnezeu a venit la noi în persoana lui Hristos. Hristos n-a murit pentru păcatele Sale, ci pentru păcatele noastre. Toate păcatele lumii au fost puse asupra lui Isus. Păcatul a fost pus pe Hristos, ca noi să putem fi iertați. Privind la Isus cum moare pe cruce, poți spune: "Știu de ce a murit Isus. El a murit pentru păcatele mele, să mă curățească de ele. Îmi pare rău că am păcătuit. Mă încred în Hristos ca Mântuitorul meu."

HRISTOS ÎNLOCUITORUL TĂU

Dumnezeu nu a putut face un sacrificiu mai mare decât cel pe care l-a făcut când a trimis pe singurul Lui Fiu preaiubit să aducă înapoi la El Îsuși o lume pierdută.

Păcatul lui Adam a adus condamnare și moarte asupra întregii rase umane: "*De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor pamenilor, din pricină că toți au păcătuit...*" (Romani 5:12)

Legea sfântă a lui Dumnezeu decreta: "*Sufletul care păcătuiește, acela va muri*" (Ezechiel 18:4). Legea Lui sfântă a fost încălcată. Inima Sa măreață și iubitoare de Dumnezeu a fost îndurerată că l-a făcut pe om, pentru că omul prin păcatul lui s-a separat pe el însuși de Dumnezeu izvorul vieții.

Păcatul desparte pe om de Dumnezeu: "*Nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să vă asculte*" (Isaia 59:2).

Există doar o singură cale de apropiere de Dumnezeu. Isus a spus: "*Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*" (Ioan 14:6).

Deși suntem păcătoși, Hristos "*are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*" (2 Petru 3:9). Dumnezeu, în mila și iubirea Lui fără margini, a pregătit o cale prin care fiecare păcătos care dorește să se pocăiască să poată fi mântuit.

Spre a mântui (a salva) pe omul păcătos și pierdut de la pedepșa încălcării legii lui Dumnezeu era nevoie de un înlocuitor. Așa că Domnul Isus Hristos, Singurul Fiu preaiubit al lui Dumnezeu, a venit pe pământ să devină înlocuitorul omului, să sufere El pedepșa pentru încălcarea legii lui Dumnezeu.

Judecata meritată pentru păcatul omului a căzut peste Domnul Isus, Mielul fără pată al lui Dumnezeu. Auziți-L în Ghețimani, când era aproape de cruce: "*Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte;...Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu*" (Matei 26:38-42).

"*Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?... Tată, izbăvește-Mă din cewasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta!*" (Ioan 12:27).

Iată-L pe cruce în agonie. Auziți-L cum strigă: "Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit, și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără să-ascuți plângerile Mele? (Psalm 22:1)

“Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura” (Isaia 53:6-7). Când Domnul Isus a strigat pe cruce: “S-a isprăvit!” lucrarea de răscumpărare a fost terminată. Pedepsa pentru încălcarea legii lui Dumnezeu a fost în întregime plătită. “Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuși, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh” (1 Petru 3:18).

“Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi” (1 Cor. 15:3-4). El a spus: “Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl” (Ioan 16:28). “El a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte” (Evrei 1:3).

Tu poți să-I deschizi ușa inimii tale, mărturisindu-I păcatele și nevoia după curățire în sângele Lui. “Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:9). Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu ne curățește de toate păcatele.

DECIDE-TE PENTRU HRISTOS RUGÂNDU-TE

Doamne Isuse, în ascultare de porunca Ta, acum mă întorc de la orice păcat cunoscut. Știu că sunt un păcătos. Cred că Tu ai murit pentru păcătoși. De aceea, Te primesc acum ca Domnul și Mântuitorul meu personal. Ca Singurul Fiu al lui Dumnezeu, ți-ai vărsat sângele pentru spălarea păcatelor mele. Te iau de conducător și-ți încredințez direcția vieții

mele, și de Mântuitor viu în care mă încred că mă va păzi de cădere. Bazat pe asigurarea din Cuvântul Tău, cred că păcatele mele sunt iertate, de dragul Domnului Isus. Acum primesc de la Tine viața veșnică (2 Cor. 5:21; Galateni 3:13; 1 Petru 2:24; Marcu 2:10-12; Ioan 6:68; Iuda 24).

FIIND CREȘTIN – CÂTEVA BINECUVÂNTĂRI

Acum când L-ai primit pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor al tău, ai intrat într-o relație definită cu El și El te-a primit!

1. Tu ai devenit copilul lui Dumnezeu.

“Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu” (Ioan 1:12-13).

2. Păcatele tale sunt iertate.

“Toți proorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor” (Fapte 10:43).

3. Ai trecut din moarte la viață.

“Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și

nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață” (Ioan 5:24).

4. Ai primit în dar viața veșnică.

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3:16)

5. **Nu vei mai fi condamnat** “Acum dar nu mai este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus...” (Romani 8:1)

6. **Ai la Tatăl un Apărător** – Isus Hristos, Cel Drept, Marele nostru Preot.

“Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit” (1 Ioan 2)

Iată decizia pe care o fac publică:

Numele

Adresa

Dacă te-ai hotărât, să-L primești pe Domnul Isus Hristos, poți să ne scrii despre hotărârea ta și să primești o Biblie și materiale creștine gratuite. Trimite acest cupon la:

Biserica Creștină Română Maranatha

61-16 68th Avenue

Ridgewood, NY 11385

Telefon (718) 386-6077

www.mrbcnny.org